

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Εκδοτέον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' ελάχιστον παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, διηθείς παρασχόν εις την χράσαν ημών διαγραφάς και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ανάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Ήμισθια : **Ήμισθια :**
 Ήμισθια 8,- Ήμισθια 10,-
 Εξαμήνιος 4,50 Εξαμήνιος 5,50
 Τριμήνιος 2,50 Τριμήνιος 3,-
 Αι συνδρομαί δροχονται την 1ην έκαστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
 ΙΑΡΥΦΗ ΤΩ 1879
 ΔΙΕΥΣΤΗΡΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20
 Διά των Προσέδρων, Ήμισθια Λ. 10. Ήμισθια Λ. 15
 Φύλλα προηγούμενων ετών, Α' και Β' περιόδων
 τιμώνται διακρίνον λαν. 25
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
 Οδός Εδριμίδου αρ. 28, παρὰ τὸ Βαρθολομαίου

Περίοδος Β'.—Τόμος 20ος

Έν' Αθήναις, 15 Ιουνίου 1913

Έτος 35ον.—Αριθ. 29

«Η άμαξα ξεκίνησε δια τὰς Βερσαλλίας». (Σελ. 224, στ. γ.)

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΖΟΚΕΪ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. (Συνέχεια)

«Η βασίλισσα έννόησε την σημασίαν αυτού του βλέμματος.
 — Κύριε κόμη, είπεν, είμπορείτε να όμιλήσατε όφθως. Αι κυριαί Λαμπάλ και Πολινιάκ είναι φίλοι μου και τίποτε άφ' ό,τι μ' ενδιαφέρει δεν τας εινε ξένον.
 Ο κ. Μουού υπεκλήθη.
 — Τότε λοιπόν, είπεν, η Μεγαλειότηας σας άς μάθω, ότι με φέρει σήμερα προς αυτήν ή επιθυμία του να της παράσχω μίαν έκδοόλευσιν και να της αποδείξω την άφοσίωσιν μου.
 — Πρόκειται πάλιν δια καμμίαν να κοήθειαν, ήρώτησεν ή Μαρία Άντουανέττα, δια καμμίαν ουκοφαντίαν, από έκείνας των όποιων γίνονται θύλα πρό καιρού;
 — Α, όχι! άνέκραζεν ό κόμης με αγανάκτησιν και ποίος θεί ήτο λόγον κακοεργος, ώστε να τολμήση να ουκοφαντήση την βασίλισσαν; . . . Η αίτία που με φέρει εις τους κόδασ της Μεγαλειότητός σας εινε έκείνη, ή όποια πρέπει να ώθη κάθε πιστόν θεράποντα του βασιλέως εις τὸ να είδοποιή τον κύριόν του περί του ελαχίστου κινδύνου, που είμπορεί ναπειλή την ασφάλειάν του ή την ασφάλειαν των περί αυτόν.

— Μα είγηθητε επίτελους, κύριε κόμη! είπεν ή Μαρία Άντουανέττα με κάποιαν ανυπομονησίαν.
 — Ίδού. Γνωρίζω ότι ένας άνθρωπος του δουκός Λωζέν, επίφορτισμένος με σπουδαιαν άποστολήν, εκ μέρους του κυρίου του, δια την Α. Β. Υ. τον δουκα της Όρλεάνης, ταξιδεύει αυτήν την στιγμήν δια την Άγγλιαν. Άγνοώ αν ή πληροφορία αυτή είμπορή να ενδιαφέρει την Μεγαλειότητά Σας. . . το καθήκον όμως μου επέβαλε να σας είδοποιήσω.
 Εις τὸ όνομα του δουκός της Όρλεάνης, προσωπικού της εχθρού, ή Μαρία Άντουανέττα δεν ήμπορεσε ναποκρύψη κάποιαν συγκίνησιν. Ήσιώπησεν όλίγας στιγμάς και έπειτα ηρώτησε:
 — Και που εύρίσκειται τώρα ό περί ού ό λόγος απεσταλμένος;
 — Όχι πολύ μακράν από τον πύργον μου, Μεγαλειότητάη.
 — Όσο αν ήθελε κανείς να τον συλλάβη;
 — Δεν θα είχα παρά να μου απείλη άπόψε ένα αστυνομικόν, έφο-

διασμένον με βασιλικόν ένταγμα συλλήψεως. Αναλαμβάνω να παραδώσω εις χείρας του τον περί ού ό λόγος απεσταλμένον.

Τὸ σχέδιον επιτυχάνει.

Ο κόμης ήτο καλός διπλωμάτης. Έκρινε λοιπόν άνωφελές να επιμείνη εις αυτό τὸ θέμα και βεβαίως πλέον ότι ή καταγγελία του θα έφερε τὸ ποθούμενον αποτέλεσμα, ήρχισε να όμιλή περί πραγμάτων άδιοφόρων: περί των ελαττωμάτων, τα όποια παρουσίαζε τὸ νέον θέατρον του Μελοδραματος, περί της μουσική; του κ. Γκλück εν συγκρίσει προς την μουσικήν του κ. Πιτσινίη, περί του νέου ουρμού της κομμώσεως των κυριών κτλ. κτλ.

Η Μαρία Άντουανέττα απεκρίνετο εις τας κοινοτοπίας αυτάς με την έτοιμότητά εκείνην, ή όποια δεν την εγκατέλειπεν ούτε εις τας κρισιωτέρας στιγμάς της ζωής της. Κατὰ τὸ διάστημα όμως της συνομιλίας, ό κόμης παρετήρησαν, ότι ή κυρία Πολινιάκ, εις την όποιαν ή βασίλισσα έδωσε χμηλοφώνως κάποιαν διαταγήν, έξηλθεν από την αίθυσαν. Καί μετ' όλίγον επανήλθε, κρα-

Τὸ καθήκον μου επέβαλε να σας είδοποιήσω. . . (Σελ. 229, στ. β.)

Η ΚΡΙΝΙΩ

ΑΣΠΡΟ ΜΕΡΜΗΓΚΙ, ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. (Συνέχεια)

— Σταθήτε, είπε ο Τερμίτης. Από την ημέρα που συντροφιάσαμε, έχω μία ιδέα που μου βασανίζει το μυαλό. Ως τώρα εκοιμούμαστε μ' εμπιστοσύνη, αφού έβουλώναμε καλά την πόρτα του σπιτιού μας. Μ' αυτό δεν αρκεί. Πρέπει να υπάρχει κ' ένας φύλακας, όταν οι άλλοι θα κοιμούνται. Ο φύλακας αυτός, ο φρουρός, θα είναι εγώ. Κοιμώμαι πολύ

«Κ' είδετε τον Τερμίτη που είχε πάρη το άγριότερο ύφος του.» (Σελ. 222, στ. β')

άλλα και άνηκω, καθώς ξέρετε, σε φυλή πολεμική. Θα μου σκάψετε λοιπόν ένα μικρό κελλί στην είσοδο και θα μένω εκεί.

— Πολύ καλά, είπε η 'Αννέτα' να βρούμε μόνο το καταλληλότερο μέρος. Έψαξαν και σε λίγο το ηύραν.

Στο στενό διάδρομο που έβγαζε στην εξώπορτα, κάτω από μια ξερή ρίζα, ήταν ένα μικρό βαθούλωμα, ένα λαγκάκι, ίσα ίσα όπως το ήθελε η 'Αννέτα.

— Είναι ό,τι χρειάζεται, είπε χαρούμενη. Να πάρτε την Κρινιώ και την υπηρέτρια να σας βοηθήσουν, και να σκάψετε λιγάκι από δω, λιγάκι από κει. Έτσι η σαλίσα αυτή θα στρογγυλέψη και θα γίνη μία χροιά. Έπειτα βλέπουμε. Εγώ θα πάω τώρα να μαζέψω τα κοπάδια μου.

Δεν είχε καμιά αμφιβολία ότι θα έκαναν ακριβέστατα ό,τι τους είπε και η εργατική παραμάνα πήγε στής μελιγρές της.

Κ' ενώ οι φίλοι της έκυταζαν με θαυμασμό, έμπασε μέσα στη φωλιά ογδόντα χονδρές και καλυθρεμμένες «αγαλάδες», της άρμεξε με προσοχή και έπειτα της έβαλε στο σταύλο. Εκείνο το βράδυ, τα τέσσαρα μερμήγκια έχρητασαν μέλι.

Το ξένο μερμήγκι, όταν το ανέκρινε καλά η 'Αννέτα, ώμολόγησε ότι ήταν από την ίδια εκείνη μερμηγκούπολη, απ' όπου είχαν εξορισθή η Κρινιώ με την παραμάνα της, καθώς είδαμε στην αρχή

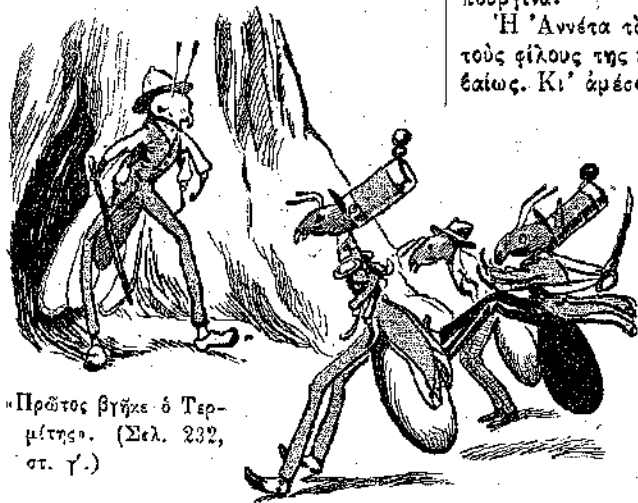
αυτής της ιστορίας. Φαίνεται, ότι τα πράγματα επήγαιναν πολύ άσχημα στην πατρίδα των δύο φιληνάων μας. Η Πρωθυπουργίνα Λασία εξασκούσε τόσοσ κακή και δυνατή επιρροή στη Βασίλισσα, ώστε αυτή δεν έκαμνε πιά παρά λάθη. Δύο κόμματα είχαν σχηματισθή: Το ένα, με λιγώτερους οπαδούς αλλά με περισσότερη δύναμη, είχε αρχηγό τη Λασία. Το άλλο, πολυπληθέστερο, αλλά δειλά, άτολμο, ήταν υπό τας διαταγάς του πρώην αρχηγού του Δοκάτου των Ουδέτερων.

Ένα βράδυ, τη στιγμή που η εργάτρια έμπαζε στη φωλιά της μελιγρές και είχε τελειώσει σχεδόν αυτή την εργασία, έτρεξε παραμένη, άνω κάτω, στην αποθήκη, για να βρῆ τον Τερμίτη, την 'Αννέτα και την Κρινιώ, που εκείνη την ώρα εφύλαγαν σπόρους.

— Τι τρέχει; τι έπαθες; την έρώτησε η Κρινιώ, που είδε πρώτη τη συγκίνησή της.

— Ένα μεγάλο σώμα από μερμήγκια έρχεται κατά δωθε. Έγνωρίσα μερικούς πατριώτες μας. Θα έρχονται για να λεηλατήσουν τη φωλιά μας.

— Άς κοιπάσουν! άς πάρουν τα μούτρα τους! είπεν ο Τερμίτης, τρίζων της δαγκάνες του και εξακοντίζων μία σταγόνα μυρμηγκικού όξέος.

«Πρώτος βγήκε ο Τερμίτης.» (Σελ. 232, στ. γ')

— Πάμε να ιδούμε, είπε η 'Αννέτα' μά έχουμε δικη' δεν θαφίσαμε να μάς αρπάξουν, χωρίς να τους υπερπροσποθούμε, τους καρπούς τόσων κόπων!

Στη στιγμή, η πόρτες των σταύλων και των αποθηκών εφράχθησαν καλά καλά με ξυλαράκια, και τα τέσσαρα μερμήγκια βγήκαν από μία μυστική έξοδο, που ή φρόνιμη και προνοητική Κρινιώ την είχε σκάψη κρυφά από τον Τερμίτη.

Πρώτος βγήκε ο Τερμίτης. Πραγματικώς, σε απόστασι δλίγων βημάτων, έστέκετο ένα σώμα από μερμήγκια. Πρέπει να ήταν καμιά εκατοστή. Μόλις είδαν τον Τερμίτη με της δυνατές του δαγκάνες και το άγριο ύφος του, — και άς μη ξεχνούσε, ότι ο 'Αφρικανός ήταν τρεις τουλάχιστον φορές μεγαλύτερος από ένα μερμήγκι ευρωπαϊκό, — εφροβήσαν πολύ κ' έκαμαν να όπισθοχώρησουν.

Η 'Αννέτα, που τα έκυταζε προσεκτικά, εμπόδισε τον Τερμίτη τη στιγμή που ετοιμάζετο να εφορμήση, γιατί αυτός ήταν φύσει ανυπόμονος.

— Σταθήτε, του είπε, πρέπει πρώτα να πάω να τους μιλήσω! να έισθε πάντα έτοιμοι να με βοηθήσετε, όταν θα σας πω, άφηστε όμως να κάνω εκείνο που ξέρω, γιατί μευ φαίνεται πως εγνωρίσα ένα παλιό μας φίλο.

Σιγά-σιγά, με ύποψια και με φόβο, η 'Αννέτα επροχώρησε προς τα ξένα μερμήγκια και δλίενα τα έκυταζε προσεκτικά... Άλλα μόλις έλαμε λίγα βήματα, έν απ' αυτά τα μερμήγκια βγήκε από τον όμιλο και επροχώρησε να την προύπαντήρη. Τότε πιά η 'Αννέτα έβεβαιώθη: ναι, ήταν αυτός, ο κύριος Χονδροκέφαλος, ο πρώην αρχηγός του Δοκάτου των Ουδέτερων. Καλά τον είχε γνωρίσει!

Τον θυμάσθε τον κ. Χονδροκέφαλο; είνε ο αξιωματικός που είχε τιμωρηθή συγχρόνως με την Κρινιώ και την 'Αννέτα από την κακή και σκληρή Πρωθυπουργίνα.

Η 'Αννέτα τον επράθησε τότε προς τους φίλους της και τους έσύστησε άμοιβαίως. Κι' άμέσως η Κρινιώ με την υπηρέτρια, έπήγε να φέρη μέλι και σπόρους, για να τον τρατάρη.

Έν τῷ μεταξύ, το σώμα των μερμηγκιών, άμα είδε, ότι ο αρχηγός του βγήκε εκεί γνωριμίες και περιποιήσεις, σκορπίσθη δλόγους για να ξεσπώση τίποτε φαγώσιμο. Η Κρινιώ, βλέπετε, οίκονομα σαν την παραμάνα της.

Δεν έννοούσε να βγάλη μέλι και σπόρους για τόσα μερμήγκια. Έπειτα ήξευρε, ότι φάγωντας εκεί-γύρω, τα μερμήγκια θα εβρισκαν να χορτάσουν.

Άφου έφαγε και έπιε ό,τι του έδωσαν η Κρινιώ, ο κ. Χονδροκέφαλος, εχτηριστημένος και γελαστός, είπε στην 'Αννέτα:

— Δεν με ρωτάτε πως βρεθηκα εδώ; — Άλήθεια, είπεν η 'Αννέτα, τί γιν

ρεύετε σεις στα μέρη μας, τόσο μακριά από την πόλι σας, και μαζί με τόσα μερμήγκια;

— Χμ! είνε μεγάλη ιστορία, απεκρίθη ο αξιωματικός, και θα μου επιτρέψετε να την αρχίσω από την αρχή. Δίγες-τέ-μέρες αφού εξορισθήκατε σεις ή δυό, μία Πυγολαμπίδα που τριγύριζε τη νύκτα απέξω από τη φωλιά μας, μάς επληρόφρησε ότι σας πήρε στο σπίτι του ένν ξένο μερμήγκι, που είχε μεγάλη φήμη 'ς όλο το δάσος.

— Και ή βασίλισσα, ρώτησε η 'Αννέτα, ή βασίλισσα που την αγαπώ και την είβομαι πάντα, γιατί δειχθήκε τόσο καλή σε μάς, τί κάνει;

— Η βασίλισσα, απεκρίθη περίλυπος ο κ. Χονδροκέφαλος, είνε τώρα φυλακισμένη.

— Φυλακισμένη! και πώς αυτό;

— Ίδου πως έτρεξαν τα πράγματα. Η βασίλισσα, άμα ένθησε επιτέλους και έπέιθη, ότι η Πρωθυπουργίνα Λασία την τραβούσε πονηρά προς την καταστροφή, θέλησε νάντισταθή. Ήταν όμως πολύ άργά. Η γρηθ Πρωθυπουργίνα, ή τετραπέρατη, είχε πιά σχηματίση ένα κομμα ισχυρό. Κατώρθωσε λοιπόν, με την πρώτη αντίστασι, να πιάση την βα

σιλίσσα, μαζί με την ύπουργίνα Νικήφορα, να της κλειση και της δυό στα κελιά του; και να τα περικυκλώση με φρουρά δυνατή. Έμεις οι άλλοι, που ανήκομε 'ς το κόμμα της βασίλισσας, διαμαρτυροθήκαμε. Άλλα τί μπορούσαμε να κάμουμε που ήμασταν λιγώτεροι; Κ' έπειδή ή Λασία ήθελε να μάς σκοτώση, αποφασίσαμε να σωθούμε με τη φυγή. Έτσι φύγαμε από τη μερμηγκούπολι και ήλθαμε να σας βρούμε.

— Δεν σας το είπα κ' εγώ, πως δε μπορούτε πιά να ζήση κανείς εκεί-μέσα; έρώνασε η υπηρέτρια. Γι' αυτό έφυγα κ' εγώ.

— Καλά και από μένα τί θέλετε; ρώτησε ο Τερμίτης, πάντα με ύποψια.

— Συμβουλές!

— Μία μόνον έχω να σας εδώσω. Κυτάξτε να κάμετε τη δουλειά σας όπως ξέρετε, κ' άριστε μας ήσυχοι; να κάμουμε και μες τη δική μας.

Η αρχαία αυτή συμπεριφορά του Τερμίτη τους εξέπληξε όλους. Ο γέρος το παρατήρησε κ' έπρόθεσε:

— Με χίλιους κόπους, με χίλια βάσανα, κατορθώσαμε να ζούμε εδώ-πέρα μια ήσυχη ζωή.

(Έπειτα συνέστια) Γρηγ. Ξενόπουλος

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

ΤΣΙΓΓΟΥΝΗΣ ΚΑΙ ΚΛΕΦΤΗΣ

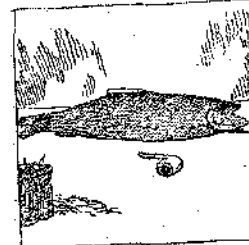
Ο Τσιγγούνης ένα βόλο Κάνει το χρυσάφι του όλο Και έσω απ' το έρμο του καλύδι Μέσ' στή γης βαθιά το κρύβει Και κρυφά συχνοπηγαίνει, Με λαχτάρα τότε βγαίνει, Τον χαϊδεύει μ' όση αγάπη Τα εγγονάκια τους οι πάπποι, Και, φιλώντας τον άκόμα, Σαν παιδί Μανούλας στόμα, Πιο βαθύτερα στο χόμα Τόνη χάνει κάθε βράδυ, Σάμπως νάθελε στον 'Αδη Νάν τον πάει με την ψυχή του Πάντα εκεί να ζή μαζί του...

Μά ένας κλέφτης, όπως πρέπει, Τόνη νοιώθει, σαν τον βλέπει, Να συχνοεθάβει, και Με την πονηριά του πάει Το χρυσάφι του χτυπάει Και... του βάζει ντενεκέ Με τα λόγια αυτά γραμμένα: «Τζόγια μου, μην κλας! ή έμένα Μέσ' στο λάκκο έχεις κρυμμένα 'Η το βόλο το χρυσό σου, Δέω, ένα πράγμα είνε για σένα: Χαϊδεύε με και... καμιάσου!»

(Μίμνρος) ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

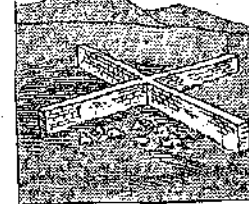
Άδηφάγος ιχθύς

Ο κ. Beha-ker άγόρασεν ένα ιχθύον από την αγοράν της Άμβέρτης και όταν τον ήνοιξε διά να τον καθαρίση, εύρεν εκπληκτικός μέ-

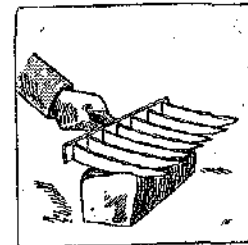
σα είνε τον σόμαχόν του μίαν πίπαι! Φαίνεται ότι κάποιου ναύου θά του έπεσεν από το πλοίον, και ο άδηφάγος ιχθύς, εύρεθείς από κάτω, την κατέπιεν.

Προς προστασίαν των ποιμνίων

Είς τα βόρεια της Άγγλιας, άπαντα κανείς συχνά τοίχου: άποτελούν τας ένα σταυρό, όπως β. έλεπε είνε την απέναντι εικόνα. Οι τοίχο αυτοί χρησιμούν διά να προυλάττωνται από τόνους τον τριμνια είνε τους τόπους της βοσκής. Από όποιον μέρος και άν φυσά ο άνεμος, τα ποιμνια ειλπορούν να μένουν είνε μίαν από τας τέσσαρας γωνίας άπροδελητα.

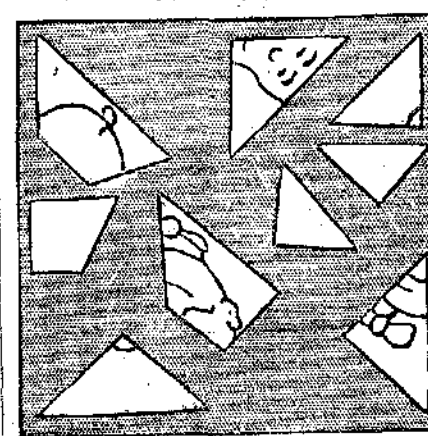
Περίεργον μαχαίρι

Ίδου ένα περίεργον μαχαίρι. Έχει έξ λεπίδας και το μετρητήριόν του είνε έν οικτροφιόν του Δουδίνου διά να κόπτουν το φωμί φέτες. Με μίαν μαχαίριαν κόπτει κανείς πολλές συχρώνως, και όλας του ίδιου πάχους.

Έβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί

α.) Συναρμολόγησις εικόνας

Νάντιγράψετε με προσοχήν τα έννεα αυτά τεμάχια, να τα περινόψετε μ' ένα ψαλλίδι και κατόπιν να τα συναρμολογήσετε ώστε να σχηματίσουν τετράγωνον με μίαν κωμικήν μορφήν.

β.) Παίγνιον

Έστέλη υπό της Μεγάλης Ελλάδος

	ΝΩΨ	ΠΙΣ	ΣΑ	
ΛΑΜ	ΠΥ	ΜΕ	ΚΩ	ΓΟ
	ΜΥΣ	ΜΗΡ	ΛΙΣ	

Να συναρμολογηθών αι συλλαβαι αυτές ώστε ναποτελεσθών τα όνόματα τεςσών έντέμων.

γ.) Διά τους Γαλλομαθεύς

A p.r. p.ll.r f.l.s g.sp.ll.r

Νάναγνωσθή η γαλλική αυτή παροιμία.

Λύσεις του 27ου φύλλου

α.) Μυτιλήνη, Κλαζομεναί, Κύμη, Κολοφών, Φώκαια. — β.) Mieux vaut tard que jamais. — γ.) Ο συνομιλητής του κυρίου σχηματίζεται από τας γραμμάς του όμου και τώνμαλλών του, και φαίνεται όταν ή εικών άντιστραφή.

Απόρρητον Σωφραζέεται (δεκτή) Έν τούτω Νίκα κελ. κτλ.
 Είς δους επικατολάς έλαδα μετά την 11ην Ιουνίου, άπανηγήσω είς τό προσχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

137ος Διαγωνισμός Λύσεων
 Απριλίου-Ιουλίου

(Δι λύσεις δεκταί μέχρι της 25ης Αυγούστου, αλλά και πέραν της προθεσμίας ταύτης, έφ' όσον δεν θά έχουν άκόμη δημοσιευθή).

309. Δεξιόγραφος

"Ένα φθόγγον μουαίικον Με μία νήσον άν έναώσης, Βασίλεα τραγικόν Παρεούθς θά φανερώσης.
 Έστάλη υπό της Ήρωτικής Σάμου

310. Συλλαβογράφος

Δι' έρωσί οι καλλιτέχναι Δύνανται ναναδειχθούν Κ' οι σοφοί μ' έχουν άνίχητην Έπειδή θά δοξασηούν Μολοντούτο μη νομίσης Πώς δυσκόλιος θά μέ λύσης Δύο σέβριμον' άρχει μόνον Τεχνικά θά συγκολλησης.
 Έστάλη υπό του Αθηναίου Ιακώτου

311. Στοιχειόγράφος

Είμ' άρχαίος στρατηγός Αν ή μέση μου μου λείψη, Ένα πρόγραμμα θά προκίψη, Καθεμέρα που τό τρώς.
 Έστάλη υπό του Έλληνικού Ήεάδου

312. Αίνιγμα

Άπόστολος είνε τ' άρσενικόν μου Σημετον στίφεις τό θηλυκόν μου.
 Έστάλη υπό Ν. Α. Πλάτη

313. Έξάγονον

*** = Νήσος.
 *** = Θεός Αιγύπτους.
 *** = Σοφός νομοθέτης.
 *** = Υλικόν.
 *** = Βεβαιωτικόν.
 Και καθέτως τά ίδια.
 Έστάλη υπό Μαρουσιώδης Σρ. Σουβαλιτή

314. Μαγική Εικών άνευ Εικόνας

— "Άχ, Μίμη! τόσο ψηλά άνέδηκα, που έβλεπα κάτω όλη την Αττική.
 — Και που άνέδηκες;
 — Μά δεν σου τό είπα;
 Έστάλη υπό της Βουκοπούλας της Αωριδός

315-319. Μαγικόν Γράμμα

Τή ανταλλαγή ενός γράμματος έκάστης των κάτωθι λέξεων δι' ενός άλλου, πάντοτε του αυτού, να σχηματισθούν άνευ αναγραμματισμού, άλλα τόσαι λέξεις: χόρος, Σάμος, άσμα, Όύρανία, άκμή.
 Έστάλη υπό του Συμβόλου του Χριστιανισμού

320. Αιτιλή Άκροστιχίς

Τά άρχικά καθώς και τά τρίτα γράμματα των κάτωθι ζητούμενων λέξεων, αποτελούν δύο άρχαίους Έλληνας ποιητάς έκ των μεγαλειόφωνων:

1, Άρχαία ποιήτρια. 2, Φυτόν άρωματικόν. 3, Έγκλημα. 4, Βασίλες των Φιδών. 5, Μέρος του δένδρου. 6, Πόλις της Έλλάδος. 7, Άρχαίος ιστορικός. 8, Άρχαία πόλις.

Έστάλη υπό της Βαλκανικής Συμμαχίας

321. Φωνητεόλιπον

αλλν-ργ-πρ-πτ
 Έστάλη υπό της Διατήτου Κυανολόκου

322. Μαθηματικός Γρίφος

	ον	ον	
+ 1 +	ον	2	ον
+ 1 +	ον	2	ον
+ 1 +	ον	2	ον
εα		8 8 8	
εα = εα		8 8 8	
εα		8 8 8 8	

Λυσίμωνο του Γρίφου τούτου, θά έβραθή μία άριθμητική εξίσωσις.

Έστάλη υπό του Μέλλοντος Έφευρέτου

ΛΥΣΕΙΣ

Τών Πνευματ. Ανοήσιων των φέλλων 12 και 18
 174. Φιλύρα (φρ, λφρα.)—175. Ρόδος-ρόδον.—176. Κλωθώ-Κλωθώ.
 177. Π Α Π Υ Ρ Ο Σ 178. Έου δίνης σφθαλιμός, δε τά πάνθ' όρθ. (Έ άνάγνωσις κατά στήλας, εκ δεξιόν, και εκ των κάτω προς τά άνω.)—179. Έ Αόπλασις είνε τερπνοτάτη.—180. Τά καλά κόποις κτώνται.—181. ΟΠΙΟΝ, ΑΡΑΔΗ, ΣΑΝΟΝ (ΟΑΣς, ΠΡΑΞιτίλης, ΙΑΝός, ΟΔΟρος, ΝΗΣσ.)—182. Οδοί τοίς ήτημένοισ (ού - έτ' είς ι - τι με νης.)
 183. Κόσμορος (Κόδς, σύ, φώς).—184, Μάχη - άχι—185. Πυθία-Πύθια.
 186. Ω Α Σ 187. ΜΗ Δ Ο Ν Κ Γ Α Η Ρ Ω Σ Ε Α Μ Α Ω Τ Α Ν Τ Α Ι Ο Σ Ο Σ Ν Ο Ν Α Π Ι Π Η Α 188. ΚΑΛΑΜΑΙ (έλμα, λαμία, μάλα, λαμα.)—189. Άπορρίπτετε τάς πονηράς συμβουλάς. (Έ άνάγνωσις άρχίζει από τό μεσαίον Α και περιγράφει τό διπλόν ζτα του σχήματος κανονικώς).—190. ΣΥΛΛΑΣ—ΜΑΡΙΟΣ (ΣάΜος, Υφάλοι, ΑδΡα, Λεΐριον, ΆρΟτρον, ΣάΣωστρις).—191. Άργός μη ίσθη μηδ' άν πλουτής.—192. Έ Αόρισσα είνε πόλις της Έλλάδος (ιλ - αρ είς α - εν' έπ' έλ' είς τις - έλα δός.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

(Έ Η λέξις μέ όπλά στοιχεία των 8 στοιχμών λεπτά 10, διά δε τους συνδρομητάς μας λεπτά 5 μόνον με παχέα στοιχεία τό διπλόσων, και με κεφαλαία τό τοιςάλλοις. Έλάχιμος δος 15 λέξις, δηλαδή και αι όλιγοτάροι των 15 πληρόνται ως να ήσαν 15. Ό χαλιότος στοιχος, εστω και από μόν λέξιν, με κεφαλαία ή παχέα ή άπλά στοιχεία των 8 στοιχμών, όπολογίζεται ως έξ λέξεω άπλά. Αι μη συνδρομηταί υπό τό άντικειμον άγγελαίαι δεν δημοσιεύονται.)

Θερμά συγχαρητήρια, Κρητικοπούλα.— Μπουμπουλίνα και Νιόβη. (11, 238)

Βολιώτικο Κεράσι, τί γίνεσαι; Μήπως ούφαγαν τά σκουλκία; Άφελής Σανθούλα, Μικρά Άριστοκράτις

Συγχαρητήρια ειλικρινή για τον προδιδο σου, Κρητικοπούλα! Δέχεται νάνταλλαξωμε Μ. Μυστικά και καρτ-ποστάλ: Ζιλέ (11, 240)

Σας ευχαριστώ πολύ, Ελληνική Κερδιά κ' Ελπιδοφόρος Έλλάς διά την ύποστήριξιν Σας και Σας χαίρετώ. Μπαρουτοκαπινομένη (11, 241)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ "ΣΤΑΔΙΟΝ."

Έν Κωνσταντινουπόλει

Ιδρυθή σύλλογος εν Κωνσταντινουπόλει με την έπωνυμίαν Στάδιον σκοπόν έχων την διάδοσιν της Διαπλάσεως και δράσιν αύτού είς τό Δημοφίσιμα.

Διοικητ. Συμβούλιον: Σημάτα του Άβέρωφ, Δ. Γεωργιάδης, Χρήστος.

Συνδρομή εβδομαδιαία λεπτά 20.

Παράστημα εν Νέα Υόρκη Άντιπρόσωπος: Χ. Νικολαΐδης.

Ζητούνται και άλλοι.

Διεύθυνσις: Aristide Psaltidis, Club de Constantinople, Péra, Constantinople.

Ψηφιστέ την όλοι, ψηφίσε την παιδιά. Έστίνη που στην Πολι, που στην Άγία Σοφία τό Έθνος την προσμένει Μπαρουτοκαπινομένη (11, 243)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 27ου ΦΥΛΑΚΟΥ

(Έδε την λύσιν εις την ασλδα 233).

ΑΘΗΝΩΝ: Έλευθεροθέλου Μουσωνία, Άναστ. Τσόκαλης, Βασ. Σ. Ασανάδης, Ίωαν. Ν. Χαλασι Π. Περγάμων. Μπαρουτοκαπινομένη Γαλανόλυση, Βασιλοκόουλα του Βουνοβ ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Άγγελος της Έλευθερίας. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Τσελλή Ναυτοπούλα. ΘΕΣΣΟΝ: Μελετ. Αθ. Αϊσάκος (26-27). ΚΥΠΡΙΑΣ: Γεωρ. Β. Βασιλοπούλος. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ: Άπόρρητο Έδ-ζωάνη, Σπασιάτης.

ΔΑΡΙΣΣΗΣ: Γεωρ. Α. Πάναρης. ΝΑΥΠΛΙΟΥ: Κλέου. Γ. Κοτσιπούλης. ΠΑΤΡΩΝ: Πατριώ Ναυτοπούλα. ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Σ. Κ. Σταυροπούλος, Νίκωσ Σ. Κούτης, Α. Α. Παπασηράντου, Π. Κορωνοιάδης, Ν. Νικολόπουλος, Χρ. Παπαπούλος, Ανικ. Άγγελότος, Μιχ. Διαμαντοπούλος, Σπυλ. Άρσενιτίης. ΦΙΛΙΑΤΡΩΝ: Άντ. Α. Πελάνης, Π. Κ. Γιλουκράδης, Γ. Χ. Ζαγούρος. ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Κωνσταντίνος Κανάρης, Κ. Ι. Σπανός, Μεγαλόφωνο Κωνσταντίνος, Ν. Ζ. Σπάρκος, Κωνστ. Μ. Καλλιός.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τών εδρόντων όρθην την λύσιν τά δνομάτα έπέδθησαν εις την Κληρονομία και έκταράθη έν Δοσίση ΓΕΩΡ. Α. ΠΑΤΕΡΗΣ, ό όποιος ένεγράφη διά τρεις μήνας από της Ιουλίου. Ηλεσιόφωον Λ.99 διά τον προσχή Διαγωνισμών.

ΤΟΜΟΙ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893)

Τόμοι 12 (οι έξής: 4, 5, 7, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23)

πρός φρ. 1 έκαστος, και ταχυδρομικός φρ. 1,10 διά τό Έσωτ. και 1,30 διά τό Έξωτ.

Τόμοι 7 οι έξής: 1, 8, 9, 11, 12, 14, 24, προς φρ. 2,50 έκαστος.

(Οι Τόμοι της Α' Περίοδου 2ος, 3ος, 6ος, 10ος και 13ος έξηγηθήσαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1894-1912

Τόμοι 5: των ετών 1894, 1895, 1896, 1897 και 1898. έν έκαστος τιματάι: "Αδέτος φρ. 3—Χρυσόδ. φρ. 6. Διά τας Έπαρ. Άδέτος 3,50, χρυσόδ. 6.50 Διά τό Έξωτερ. » 4, » 7, »

Τόμοι 7: των ετών 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 και 1905, έν έκαστος τιματάι ελευθερος ταχυδρ. τελών: "Αδέτος φρ. 7—Χρυσόδωτος φρ. 10.

Τόμοι 7: των ετών 1906, έως 1912, έν έκαστος τιματάι: "Αδέτος φρ. 8—Χρυσόδωτος φρ. 10.